

PSALMEN

141, 144-150

Gebed, vertrouwen op God en de oproep aan heel de schepping om Hem te loven.

GELEZEN UIT

Herziene Statenvertaling

BELUISTER OF BEKIJK

versvoorvers.org/psalmen/141-144-150

BELUISTER OF BEKIJK

Inhoud

1	Psalm 141: gebed om bewaring en bevrijding	2 min	4
2	Gebed als reukwerk en avondoffer	3 min	6
3	Vaste tijden voor gebed en aanbidding	2 min	8
4	Structuur en spontaniteit in de eredienst	4 min	8
5	Bewaking van mond, hart en wandel	2 min	10
6	Oordeel over leiders en verstrooide beenderen	2 min	12
7	Israëls herstel en vertrouwen op God	3 min	13
8	Psalm 144: overwinning door God	3 min	15
9	Bevrijding van vijanden en een nieuw lied	2 min	17
10	Voorspoed en geluk voor Gods volk	3 min	18
11	Psalm 145: Davids acrostische lofzang	7 min	20
12	Vertrouw niet op mensen maar op God	2 min	23
13	God heeft de macht en wil om te helpen	2 min	24
14	Psalm 147: Gods macht en zorg voor Israël	4 min	26

15	Herstel, gebroken harten en de sterren	3 min	28
16	Psalm 148: heel de schepping looft God	3 min	29
17	Psalm 149: lofprijzing en Gods oordeel	2 min	31
18	God verheugen en vijanden liefhebben	3 min	32
19	Geestelijke strijd met zachtmoedigheid	3 min	33
20	Gods volk als werktuig tegen satan	3 min	35
21	Psalm 150: alles wat adem heeft looft God	3 min	37
	Om verder te lezen		38

1

Psalm 141: gebed om bewaring en bevrijding

We gaan nu naar Psalm 141. Je herinnert je misschien dat de twee Psalmen na Psalm 141 bij andere gelegenheden al aan bod zijn gekomen onder bepaalde onderwerpen, toen we verschillende groepen Psalmen behandelden. We hoeven dus alleen nog Psalm 141 en daarna Psalm 144 tot en met 150 te doen. We hebben er niet werkelijk zoveel te behandelen als het misschien lijkt.

Psalm 141:

Een psalm van David. HEERE, ik roep U aan, kom spoedig tot mij, neem mijn stem ter ore, wanneer ik tot U roep. Laat mijn gebed als reukwerk voor Uw aangezicht staan, laat mijn opgeheven handen als het avondoffer zijn. HEERE, zet een wacht voor mijn mond, behoed de deur van mijn lippen. Laat mijn hart zich niet neigen naar een slechte zaak, om goddeloze daden te verrichten met mannen die onrecht bedrijven; en laat mij niet eten van hun lekkernijen. Slaat de rechtvaardige mij, het zal een gunst zijn, bestraft hij mij, het zal olie op mijn hoofd wezen, mijn hoofd zal het niet weigeren; dan nog is mijn gebed voor hen in al hun ellende. Hun rechters zijn bij de rotswand vrijgelaten, zij hebben gehoord hoe aangenaam mijn woorden waren. Onze beenderen liggen verstrooid bij de mond van het graf, alsof iemand op de grond iets gekloofd en gespleten had. Maar op U zijn mijn ogen gericht, HEERE Heere; tot U heb ik de toevlucht genomen, laat mijn ziel niet berooid achter. Bewaar mij voor de knellende strik die zij mij gezet hebben, voor de valstrikken van wie onrecht bedrijven. Laat de goddelozen in hun eigen netten vallen, allemaal, totdat ik voorbij ben gegaan.

PSALMEN 141:1-10

Dat wil zeggen: laat de goddelozen in hun eigen vallen terechtkomen, terwijl ik er heelhuids vanaf kom. Met “withal” bedoelt Gregg hier dat David heelhuids ontkomt. Het laatste deel van deze Psalm lijkt zo sterk op veel andere Psalmen dat het geen commentaar nodig heeft. Hij roept God aan om ervoor te zorgen dat de listen van de goddelozen op henzelf neerkomen en om hem uit hun handen te bevrijden.

2

Gebed als reukwerk en avondoffer

Het eerdere deel van de Psalm heeft enkele opvallende kenmerken. Vers 2 zegt natuurlijk:

Laat mijn gebed als reukwerk voor Uw aangezicht staan, laat mijn opgeheven handen als het avondoffer zijn.

PSALMEN 141:2

In de Joodse wet was er iedere dag een ochtendoffer en een avondoffer van een lam, dat de priesters brachten. Dat kwam boven op de afzonderlijke offers die de mensen kwamen brengen, dagelijks, wekelijks of jaarlijks, afhankelijk van het soort offers dat werd gebracht. Maar welke andere offers er ook werden gebracht — en dat verschild van dag tot dag — één ding werd altijd geofferd: 's morgens een lam en 's avonds een lam.

Natuurlijk werd er ook dagelijks reukwerk gebrand. De priesters gingen de tabernakel binnen, de tent in, en offerden reukwerk op het gouden reukofferaltaar. In het Nieuwe Testament wordt ons verteld dat dit reukwerk in feite is als de gebeden van de heiligen. Als je belangstelling hebt voor een van de verwijzingen daarnaar in het Nieuwe Testament, vinden we er een in Openbaring 5:8.

Openbaring 5:8 zegt:

En toen Het de boekrol genomen had, wierpen de vier dieren en de vierentwintig ouderlingen zich vóór het Lam neer. Zij hadden elk een citer en gouden schalen vol reukwerk. Dit zijn de gebeden van de heiligen.

OPENBARING 5:8

Oftewel: reukwerk. Nu staat er in Openbaring 8, slechts een paar hoofdstukken later, in de verzen 3 en 4:

En er kwam een andere engel, die met een gouden wierookvat bij het altaar ging staan. Aan hem werd veel reukwerk gegeven, opdat hij dat samen met de gebeden van alle heiligen op het gouden altaar vóór de troon zou leggen. En de rook van het reukwerk steeg, met de gebeden van de heiligen, uit de hand van de engel op tot vóór God.

OPENBARING 8:3-4

Een wierookvat was een voorwerp waarin reukwerk werd gebrand.

In dit geval lijken de gebeden van de heiligen bijna iets anders te zijn dan het reukwerk. Ze worden samen geofferd. Maar misschien is het beeld gewoon veranderd. Of misschien is het mogelijk dat het reukwerk niet precies hetzelfde is als gebed — in dit geval zou het lofprijzing kunnen zijn. Hoe dan ook, we kunnen zien dat het beeld van het branden van reukwerk voor God in het Nieuwe Testament, en kennelijk ook in het Oude Testament, verband houdt met het opzenden van gebed tot God. Dat is een aangename geur in Gods neus.

Wanneer hij in vers 2 zegt:

Laat mijn gebed als reukwerk voor Uw aangezicht staan, laat mijn opgeheven handen als het avondoffer zijn.

PSALMEN 141:2

heeft dat ‘voor Uw aangezicht staan’ te maken met de ordelijke gang van zaken in de tabernakel. Gregg baseert deze uitleg op de Engelse formulering ‘be set forth’. Ze zetten de tafel met de toonbroden klaar, met het brood in de juiste volgorde. Ze zetten het reukwerk klaar in de hoeveelheden voor de verschillende dagen, een bepaalde hoeveelheid voor iedere dag, enzovoort.

3

Vaste tijden voor gebed en aanbidding

Je zou daarin kunnen zien dat hij suggereert dat zijn aanbidding een gedisciplineerde zaak is. Het is niet alleen iets sporadisch, waarbij hij af en toe zomaar een schietgebed doet. De aanbidding in de tabernakel was georganiseerd en gedisciplineerd en vond met een bepaalde regelmaat plaats. Zo zouden ook zijn aanbidding en gebeden bepaalde vaste patronen volgen.

Dat zou niet betekenen dat er niet ook zo iets zou zijn als incidentele gebeden, die spontaan bij hem opkwamen. Dat deed hij ook. Maar we weten bijvoorbeeld dat hij ergens anders zei dat hij zevenmaal per dag tot de Heere bad. [Vertalersnoot: Gregg verwijst kennelijk naar Psalm 119:164; in de HSV staat daar dat de dichter God zevenmaal per dag looft.] Dat geeft volgens Gregg aan dat er vaste gebedstijden waren. Het Nieuwe Testament lijkt erop te wijzen dat de vroege apostelen iets soortgelijks deden. Niet noodzakelijk zevenmaal per dag, maar in Handelingen 3 wordt vermeld dat Petrus en Johannes rond het uur van het gebed naar de tempel gingen. Bij die gelegenheid was dat het negende uur, dus drie uur in de middag. We weten dat de Joden bepaalde gebedsuren in acht namen. Volgens mij waren die om zes uur 's morgens, negen uur 's morgens, twaalf uur 's middags, drie uur 's middags en zes uur 's avonds. Dan waren er ook nog gebeden voor het slapengaan. Zo kwam het dus voor dat vrome Joden daadwerkelijk zevenmaal per dag gebeden uitspraken. Dat betekent dat er een bepaalde organisatie in de aanbidding zat.

4

Structuur en spontaniteit in de eredienst

Het betekent niet dat spontane aanbidding werd uitgesloten. Maar men zorgde er wel voor dat er ten minste zo vaak, bij die gelegenheden, gebeden werden uitgesproken. Vaak willen we niet te veel structuur in onze aanbidding, omdat we denken dat we dan onze spontaniteit verliezen. Ik heb daar ooit een goed artikel over gelezen van A. W. Tozer. Het heette 'Organisatie: noodzakelijk en gevaarlijk'. Daarin vertelde hij hoe organisatie een gemeente om zeep kan helpen als alles te sterk georganiseerd is. Maar

hij benadrukte ook dat er een zekere mate van organisatie nodig was. Bepaalde stromingen binnen de gemeente hadden alle organisatie overboord gezet en voor totale spontaniteit gekozen: samenkomen in een bijeenkomst zonder enig idee te hebben wat er gaat gebeuren; we laten het gewoon op gang komen.

Hij zei dat zo'n bijeenkomst misschien een bepaalde levendigheid heeft. Maar omdat ze niet georganiseerd is, worden heel vaak veel belangrijke elementen weggelaten. Omdat alles spontaan gebeurt, worden veel dingen verwaarloosd. Hij maakte duidelijk dat hij geen voorstander was van liturgische kerken. Maar volgens hem zeggen de gebeden die in sommige meer georganiseerde, liturgische kerken uit gebedenboeken worden voorgelezen, in veel gevallen ten minste goede dingen die goed zijn om uit te spreken. Als je die leest, kun je tijdens zulke gebeden werkelijk aan het bidden zijn. En er is niets mis met wat er in die gebeden wordt gezegd, zelfs niet in de katholieke gebedenboeken, behalve als ze tot Maria bidden of iets dergelijks.

Velen van ons zouden zich ongemakkelijk voelen in een dienst waarin alles georganiseerd en gestructureerd was en waarin geen spontaniteit bestond. Maar hij zei dat daar in een dienst ten minste dingen aan bod komen die er waarschijnlijk in aan bod zouden moeten komen. Hij zei niet dat we voor dat soort aanbidding moesten kiezen, want zelf behoorde hij niet tot een kerk die dat deed. Hij maakte deel uit van de Christian and Missionary Alliance Church, een behoorlijk vrije gemeente in evangelische stijl. Maar hij opperde dat een zekere mate van organisatie nodig is om ervoor te zorgen dat dingen niet worden verwaarloosd.

Als ik zeg: 'Ik ga geen gebedsuren in acht nemen, omdat ik spontaan wil zijn in mijn gebed,' dan is het denkbaar dat er een dag voorbijgaat waarop ik helemaal niet veel tijd aan gebed besteed. Andere noodzakelijke dingen hebben het gebed dan verdrongen. Het lijkt erop dat de Joden er zeker van wilden zijn dat ze ten minste vaste gebedstijden hadden, zodat ze het gebed niet zouden verwaarlozen. Ze konden ook op andere momenten bidden, maar ze wisten dan dat ze in elk geval bij die gelegenheden tijd aan gebed hadden besteed.

Zoals ik al zei, kan het feit dat de apostelen op het uur van het gebed naar de tempel gingen erop wijzen dat zij, ten minste in de beginperiode van de gemeente, dezelfde gebedsuren bleven onderhouden als de andere Joden. Dat zou erop wijzen dat

hun aanbidding een bepaald georganiseerd karakter had, zoals hier mogelijk wordt aangeduid:

Laat mijn gebed als wierook voor U zijn.

De aanbidding in de tabernakel, het klaarzetten van het reukwerk en het toonbrood en de manier waarop het offer werd gebracht, waren allemaal heel georganiseerd. Het zou kunnen betekenen: 'Ik wil mijn gebedsleven en mijn dagelijkse gebedsoefeningen zo organiseren dat ze niet worden verwaarloosd en dat ik ze ijverig verricht.'

Maar hij zag natuurlijk ook dat alleen het branden van reukwerk en het brengen van offers evenmin voldoende was. Er moest gebed zijn. Heilige handen moesten tot God worden opgeheven en er moest vanuit het hart aanbidding tot God zijn.

5

Bewaking van mond, hart en wandel

In vers 3 zegt hij:

HEERE, zet een wacht voor mijn mond, behoed de deur van mijn lippen.

PSALMEN 141:3

Hij bedoelt daarmee niet wat iemand die op dieet is zou kunnen bedoelen wanneer hij zoiets zegt, alsof hij zegt: 'Heere, weerhoud mij ervan er te veel in te stoppen.' Hij heeft het erover dat hij bepaalde dingen niet naar buiten wil laten komen. Hij vraagt de Heere hem te helpen zijn spreken te bedwingen. 'Heere, zet U de wacht voor mijn mond.' Zoals een wachter bij een poort kan voorkomen dat iemand erdoorheen gaat, of die nu naar binnen of naar buiten gaat, zo wil hij dat God ervoor zorgt dat er iets over zijn mond waakt. Het moet ervoor zorgen dat er geen slechte dingen uitkomen die er niet uit zouden moeten komen.

Hij zegt:

Laat mijn hart zich niet neigen naar een slechte zaak, om goddeloze daden te verrichten met mannen die onrecht bedrijven; en laat mij niet eten van hun lekkernijen.

PSALMEN 141:4

Dat wil zeggen: laat mij niet worden meegetrokken door de verleidelijke genoegens die mensen in deze wereld zoeken, zodat mijn hart zich niet tot iets kwaads wendt.

Vers 5 is een nogal merkwaardig vers.

Hun rechters zijn bij de rotswand vrijgelaten, zij hebben gehoord hoe aangenaam mijn woorden waren.

PSALMEN 141:6

Ik weet het niet helemaal zeker, maar het lijkt erop dat hij zegt dat hij liever terechtgewezen wordt door rechtvaardige mensen die het beste met hem voorhebben, dan door vijanden. In Spreuken staat ook:

Wonden door iemand die liefheeft, zijn tekenen van trouw, maar overvloedig zijn de kussen van een hater.

SPREUKEN 27:6

Dat wil zeggen: als je vijand je verwondt, doet hij dat om je te doden. Maar als je vriend of een rechtvaardig mens je verwondt, doet hij dat om je te helpen. Het is als een chirurg die in je moet snijden, die een wond moet maken om je te kunnen helpen. Zo kan de terechtwijzing van een vriend pijn doen en steken en iemand misschien verwonden, maar het is een wond die genezing brengt. Die terechtwijzing moet eigenlijk als een weldaad worden beschouwd, en niet als een aanval.

Misschien zegt hij hier:

Heer, als ik gestraft moet worden, als ik terechtgewezen moet worden, laat dat dan tenminste door rechtvaardige mensen gebeuren. Ik zal dat als een goede daad beschouwen. Ik zal het zien als Uw manier om mij terecht te wijzen.

Maar hij wilde niet worden overgeleverd aan mensen die hem wilden doden.

6

Oordeel over leiders en verstrooide beenderen

De verwijzing in vers 6 naar de rechters die op rotsachtige plaatsen ten val worden gebracht, moet doelen op de rechters van de goddeloze mensen, hun leiders. Hun leiders worden ten val gebracht. Er staat:

Onze beenderen liggen verstrooid bij de mond van het graf, alsof iemand op de grond iets gekloofd en gespleten had.

PSALMEN 141:7

Dit betekent dat wanneer God Zijn oordeel over de goddelozen brengt, zij eerder bereid zullen zijn naar de woorden van God te luisteren. Misschien zijn ze milder gestemd door de manier waarop God met hen handelt, wanneer ze ten val worden gebracht en als het ware uit hun ivoren torens worden gestoten.

In vers 7 staat:

Onze beenderen liggen verstrooid bij de mond van het graf, alsof iemand op de grond iets gekloofd en gespleten had.

PSALMEN 141:7

Je kunt je een beeld vormen van het hakken en splijten van hout. Denk maar aan een schuur waar mensen hout hebben gespleten. Overal liggen kleine houtsplinters. Overal liggen kleine stukjes hout, omdat die als resten zijn achtergebleven. Hij zegt dat onze beenderen er zo bij liggen. Het lijkt alsof iemand hout heeft staan splijten, maar als je beter kijkt, zijn het geen stukken hout. Het zijn in werkelijkheid uitgedroogde beenderen.

Dit is kennelijk een beschrijving van een ramp die Israël heeft getroffen, en niet alleen David. Want in vers 7 staat:

Onze beenderen.

Ik weet niet welke ramp hiervoor de aanleiding vormde, maar het moet een nationale ramp zijn geweest. Hun ellendige toestand wordt beschreven alsof hun beenderen verstrooid liggen.

7

Israëls herstel en vertrouwen op God

Als je denkt aan Ezechiël, in het boek Ezechiël, dan zie je dat ook hij een visioen zag waarin hetzelfde beeld werd gebruikt. Want toen Israël in ballingschap naar Babylon verstrooid werd, werd het in zekere zin vergeleken met dorre beenderen. Volgens mij is dat Ezechiël 37. In Ezechiël 37 staat het visioen van de dorre beenderen. Daar zag hij Israël symbolisch voorgesteld als dode beenderen die door een dal verspreid lagen. Een engel zei tegen Ezechiël:

Hij zei tegen mij: Mensenkind, zullen deze beenderen tot leven komen? En ik zei: Heere HEERE, Ú weet het!

EZECHIËL 37:3

Ezechiël zei:

Heere, U weet het. Ik weet het niet.

EZECHIËL 37:3

Toen begonnen de beenderen te bewegen en kwamen ze weer bij elkaar. Er kwam vlees op, en ze vormden samen een groot leger. God zei:

Dit is wat er met Israël zal gebeuren. Ik heb hen verstrooid. Ze zijn als uitgedroogde beenderen die overal verspreid liggen, maar ze zullen worden hersteld.

EZECHIËL 37:11-14

Hij sprak over hun terugkeer naar het land rond Jeruzalem na de Babylonische ballingschap. God zou hen weer tot leven brengen en hen opnieuw als een volk vestigen.

Hoewel David het volk hier als verstrooide beenderen ziet, ziet hij niet, zoals Ezechiël, het visioen waarin ze worden hersteld. Hij zei echter dat ondanks het feit dat hun beenderen verstrooid liggen en het er slecht voor hen uit ziet:

Maar op U zijn mijn ogen gericht, HEERE Heere; tot U heb ik de toevlucht genomen, laat mijn ziel niet berooid achter.

PSALMEN 141:8

Opnieuw schrijft hij in een tijd waarin het volk in moeilijkheden verkeert. Hij draagt zijn gebeden aan God op en vraagt of ze als reukwerk voor God mogen zijn. Hij vraagt God om zijn eigen mond ervoor te bewaren aanstoot te geven, en om zijn hart ervoor te bewaren de weg van de goddelozen op te gaan. Hij verlangt ernaar dat, als hij geslagen moet worden, dit door Gods dienaren wordt gedaan en niet door Gods vijanden. Als hij terechtwijzing nodig heeft, laat God dan iemand sturen die hem op rechtvaardige wijze terechtwijst, en niet zomaar iemand die hem kwaad wil doen.

Hij brengt tot uitdrukking dat hun toestand weliswaar negatief wordt voorgesteld, als beenderen die bij de opening van het graf verstrooid liggen, maar dat hij niettemin op God vertrouwt en bij God bevrijding zoekt. Dat komt ook tot uitdrukking in het laatste gebed aan het einde, in de verzen 9 en 10.

8

Psalm 144: overwinning door God

We slaan Psalm 142 en 143 over, omdat we die al eerder hebben behandeld, en gaan naar Psalm 144. Dit is de psalm waarin David spreekt als de koning, die de opperbevelhebber van de strijdkrachten is. Hij spreekt over de overwinningen die God hem heeft gegeven en viert die dingen. In het laatste deel van de psalm komt hij uiteindelijk bij een bepaald gebed, een gebed om vrede en voorspoed voor het volk van God. Hij viert de overwinningen op zijn vijanden die God hem als koning en bevelhebber van de legers had gegeven. Nu hij die overwinningen heeft meegemaakt, bidt hij om vrede en om de voorspoed van zijn volk.

Hij zei:

Een psalm van David. Geloofd zij de HEERE, mijn rots, Die mijn handen leert om te strijden, mijn vingers om oorlog te voeren; mijn goedertierenheid en mijn burcht, mijn veilige vesting en mijn, ja, mijn Bevrijder, mijn schild, tot Wie ik de toevlucht heb genomen, Die mijn volk aan mij onderwerpt. HEERE, wat is de mens, dat U hem kent, de sterveling, dat U aan hem denkt? De mens lijkt op een zucht, zijn dagen zijn als een voorbijgaande schaduw. Buig Uw hemel, HEERE, en daal neer, raak de bergen aan, zodat zij roken. Slinger Uw bliksem en verspreid hen, schiet Uw pijlen af en breng hen in verwarring. Steek Uw handen uit van omhoog, bevrijd mij en ontruk mij aan de grote wateren, uit de hand van vreemdelingen;

PSALMEN 144:1-7

of, met andere woorden, de kinderen van vreemdelingen, de volken van vreemde mensen:

want hun mond spreekt valse dingen, hun rechterhand is een hand vol bedrog.

PSALMEN 144:8

O God, ik zal een nieuw lied voor U zingen, met de luit en het tiensnarig instrument zal ik psalmen voor U zingen. U bent het Die koningen de overwinning geeft, Die Zijn dienaar David bevrijdt van het zwaard dat onheil brengt. Bevrijd mij en red mij van de hand van vreemdelingen, van wie de mond valse dingen spreekt, van wie de rechterhand een rechterhand vol bedrog is. Dan zullen onze zonen als planten zijn, hoog opgegroeid in hun jeugd; onze dochters als hoekstenen, uitgesneden naar het ontwerp van een paleis. Dan zijn onze schuren vol en leveren zij de ene voorraad na de andere;

PSALMEN 144:9-13

—daarmee worden hun graanschuren bedoeld—

dan werpen onze kudde bij duizenden, ja, met tienduizenden nemen zij toe in onze velden. Dan zijn onze runderen zwaarbeladen, dan wordt er geen inval of uitval gedaan en is er geen gejammer op onze pleinen. Welzalig het volk dat het zo vergaat, welzalig het volk waarvan de HEERE zijn God is.

PSALMEN 144:13-15

9

Bevrijding van vijanden en een nieuw lied

Er is duidelijk een behoorlijk contrast tussen het eerste deel van de psalm en het laatste deel. Want in het eerste deel zien we een werkelijk dappere, krijgshaftige geest die zegt:

God is mijn kracht. Hij is Degene Die mij heeft geleerd te strijden, oorlog te voeren en overwinningen te behalen. Hij is mijn schild en mijn veilige vesting geweest.

PSALMEN 144:1-2

Hij ontleent beelden aan een eerdere psalm, Psalm 18, waar dezelfde soort dingen over God werden gezegd.

Vervolgens gaat hij verder en ontleent hij woorden aan Psalm 8:

wat is dan de sterveling, dat U aan hem denkt,

PSALMEN 8:5

Dit zijn psalmen die David eerder had geschreven. Hij neemt gedachten uit zijn eerdere psalmen, uit Psalm 18 en Psalm 8 en enkele andere gedeelten, en voegt ze allemaal samen. Hij zegt:

De mens lijkt op een zucht, zijn dagen zijn als een voorbijgaande schaduw. Buig Uw hemel, HEERE, en daal neer, raak de bergen aan, zodat zij roken.

PSALMEN 144:4-5

Maar dan roept hij tot God en begint hij in vers 5 te bidden, helemaal tot en met vers 15. Allereerst vraagt hij God om nog meer openbaringen van Zijn macht te zenden, om bliksem te zenden en zijn vijanden uiteen te drijven, om Zijn pijlen af te schieten, die misschien als de bliksem zijn, en hen te vernietigen.

Aan het einde van vers 7 vraagt David om bevrijding uit de hand van vreemdelingen. In vers 8 motiveert hij dat zo:

want hun mond spreekt valse dingen, hun rechterhand is een hand vol bedrog.

PSALMEN 144:8

De bede uit vers 7 vormt een refrein dat in vers 11 opnieuw voorkomt. In vers 9 zegt David:

O God, ik zal een nieuw lied voor U zingen, met de luit en het tiensnarig instrument zal ik psalmen voor U zingen.

PSALMEN 144:9

Hij herhaalt dat tweemaal als onderdeel van zijn gebed. Die twee uitspraken zeggen: bevrijd mij van mijn vijanden, die toevallig vreemdelingen zijn. Dat betekent buitenlanders, mensen die geen Joden zijn, waarschijnlijk de Filistijnen of iemand anders bij een gelegenheid als deze.

10

Voorspoed en geluk voor Gods volk

Vers 12 zegt:

Dan zijn onze schuren vol en leveren zij de ene voorraad na de andere; dan werpen onze kudde bij duizenden, ja, met tienduizenden nemen zij toe in onze velden.

PSALMEN 144:13

In Psalm 128 was de zegen van de Heere over het gezin te zien doordat de zonen als kleine olijscheuten rond de tafel waren, de kleine uitlopers van olijfbomen die begonnen op te groeien. Maar nu zijn het stevige jonge boompjes. Ze zijn opgegroeid. Ze zijn als planten die in hun jeugd volgroeid zijn.

Bij de dochters gaat het om hoekstenen. Het eigenlijke woord voor hoekstenen is ‘zuilen’, en niet alleen stenen zoals die in een fundament zouden kunnen zitten, maar zuilen. Hier wordt verwezen naar gebeeldhouwde of uitgehouwen zuilen, bijna als standbeelden. Je kunt die zien in sommige oude gebouwen, waar een zuil is uitgehouwen in de vorm van een menselijke figuur, zoals een godin in sommige heidense tempels. Maar hier wenst hij dat de zonen sterk en levendig zullen zijn als jonge bomen, en dat de dochters sierlijk zullen zijn als de gebeeldhouwde zuilen van een tempel, misschien:

gepolijst naar het voorbeeld van een paleis, waarmee hij verlangt dat de dochters van Israël statig en sierlijk zijn, terwijl de zonen sterk en machtig zouden zijn. Vervolgens bidt hij in feite om financiële zegen, of om materiële zegen: dat de graanschuren vol graan zouden zijn, dat de schapen zich overvloedig zouden vermenigvuldigen, dat ook de runderen sterk zouden zijn in het werk, en dat de mensen gelukkig zouden zijn en niemand op straat zou klagen. Hij vraagt eigenlijk om voorspoed, om goede nakomelingen voor de volgende generatie en om geluk in de poorten. Hij zegt:

Welzalig het volk dat het zo vergaat.

PSALMEN 144:15

Het is duidelijk dat ieder volk dat deze zegeningen heeft, bijzonder gezegend is wanneer het zich in zo’n toestand bevindt.

Welzalig het volk waarvan de HEERE zijn God is.

PSALMEN 144:15

Er zijn dus twee voorwaarden voor het geluk van een volk. De ene is dat het materiële zegeningen ontvangt. De andere is dat het God als zijn Heere heeft. In ons land voldoen we aan ten minste een van die voorwaarden. We hebben de welvaart, de volle graanschuren, enzovoort. We voldoen aan een van die voorwaarden. Wij verkeren in die toestand. Maar helaas is ons land niet langer zo dat het omschreven kan worden als een volk waarvan God de Heere is. Er zijn veel christenen in dit land, maar van het

land zelf kan niet worden gezegd dat het er in het algemeen naar streeft God te eren. Ik bedoel dat alle wetgevers en alle rechtbanken en dergelijke niet noodzakelijkerwijs God op de eerste plaats stellen bij al hun beslissingen.

We zijn dus half gelukkig. We zijn gelukkig vanwege Gods zegen op materieel gebied, maar het volk kent niet het geluk dat voortkomt uit het feit dat God zijn Heere is. Maar er is een volk dat dit wel kent, en dat is de gemeente. De gemeente is een heilig volk en een bijzonder volk, en gelukkig is dat volk waarvan God de Heere is. De gemeente is een gezegend volk.

11

Psalm 145: Davids acrostische lofzang

In Psalm 145 hebben we de laatste psalm van David in het boek, en het is een van de acrostische psalmen. Er staan acht acrostische psalmen in het boek Psalmen. Dit is de laatste daarvan. De acrostische psalmen zijn de psalmen die het Hebreeuwse alfabet doorlopen, waarbij elk vers met een volgende letter begint. Er zijn 22 letters, en zoals je kunt zien, telt deze psalm slechts 21 verzen. Dat komt doordat in de Hebreeuwse handschriften die wij hebben, een van de letters van het Hebreeuwse alfabet ontbreekt. Er lijkt dus een vers te zijn weggefallen, dat kopiïsten door de eeuwen heen per ongeluk hebben weggelaten. We weten niet wat erin gestaan zou hebben. Het is de Hebreeuwse letter noen, N-U-N, die ontbreekt. Ik geloof dat de Septuaginta in een van haar versies het ontbrekende vers bevat. Of dat authentiek is, of dat het is ingevuld door iemand die de weglating opmerkte en zelf iets bedacht, weten we niet. Maar het zou ergens na vers 13 komen. Tussen vers 13 en 14 ontbreekt er een.

Maar dit is opnieuw een lofpsalm. Dat is trouwens de titel. Er staat:

Een lofzang van David.

PSALMEN 145:1

En zo ligt hier zijn laatste poëtische acrostichon in het boek Psalmen voor ons. Daarna komen de laatste psalmen, de vijf Hallelpsalmen, en daarmee wordt het hele boek voltooid.

David schrijft:

Een lofzang van David. Ik zal U roemen, mijn God, mijn Koning; aleph ik zal Uw Naam loven, voor eeuwig en altijd. Iedere dag zal ik U loven beth en Uw Naam prijzen, voor eeuwig en altijd. De HEERE is groot en zeer te prijzen, gimel Zijn grootheid is niet te doorgronden. Generatie op generatie zal Uw werken roemen, daleth zij zullen Uw machtige daden verkondigen. Ik zal spreken van de heerlijke glorie van Uw majesteit, he en van Uw wonderlijke daden. Zij zullen de kracht van Uw ontzagwekkende daden in herinnering roepen; waw Uw grootheid, die zal ik vertellen. Zij zullen de mond doen overvloeien van de gedachtenis aan Uw grote goedheid, zain en vrolijk zingen van Uw gerechtigheid: Genadig en barmhartig is de HEERE, cheth geduldig en groot aan goedertierenheid. De HEERE is voor allen goed, teth Zijn barmhartigheid rust op al Zijn werken. Al Uw werken zullen U loven, HEERE; jod Uw gunstelingen zullen U danken. Zij zullen de heerlijkheid van Uw Koninkrijk in herinnering roepen kaph en van Uw macht spreken, om de mensenkinderen Zijn machtige daden bekend te maken, lamed de glorierijke heerlijkheid van Zijn Koninkrijk. Uw Koninkrijk is een Koninkrijk van alle eeuwen, mem Uw heerschappij omvat alle generaties. De HEERE ondersteunt allen die vallen, samech Hij richt alle gebogenen op. De ogen van allen wachten op U, ain U geeft hun hun voedsel op zijn tijd. U doet Uw hand open pe en verzadigt al wat leeft, naar Uw welbehagen. De HEERE is rechtvaardig in al Zijn wegen, tsade goedertieren in al Zijn werken. De HEERE is allen nabij die Hem aanroepen, koph allen die Hem in waarheid aanroepen. Hij vervult het verlangen van

wie Hem vrezen, resj Hij hoort hun hulpgeroep en verlost hen. De HEERE bewaart allen die Hem liefhebben, sijn maar alle goddelozen vaagt Hij weg. Mijn mond zal van de lof van de HEERE spreken, taw alle vlees zal Zijn heilige Naam loven, voor eeuwig en altijd.

PSALMEN 145:1-21

One generation shall praise Thy works to another, and shall declare Thy mighty acts. I will speak of the glorious honor and majesty, and of Thy wondrous works. And men shall speak of the might of Thy terrible acts, and I will declare Thy greatness. They shall abundantly utter the memory of Thy great goodness, and shall sing of Thy righteousness.

The Lord is gracious and full of compassion, slow to anger, and of great mercy. The Lord is good to all, and His tender mercies are over all His works. All Thy works shall praise Thee, O Lord, and Thy saints shall bless Thee. They shall speak of the glory of Thy kingdom, and talk of Thy power, to make known to the sons of men His mighty acts, and the glorious majesty of His kingdom. Thy kingdom is an everlasting kingdom, and Thy dominion endureth throughout all generations.

The Lord upholdeth all that fall, and raiseth up all those that are bowed down. The eyes of all wait upon Thee, and Thou givest them their food in their due season. Thou openest Thine hand, and satisfiest the desire of every living thing.

The Lord is righteous in all His ways, and holy in all His works. The Lord is nigh unto all them that call upon Him, and all that call upon Him in truth. He will fulfill the desire of them that fear Him: He also will hear their cry, and save them. The Lord preserveth all them that love Him: but all the wicked shall He destroy. My mouth shall speak the praise of the Lord; and let all flesh bless His holy Name forever and ever. Het is duidelijk dat er niets in deze psalm staat wat nieuw is en niet ook in een van de andere psalmen voorkomt. We kunnen daarom waarschijnlijk zonder commentaar doorgaan naar de volgende. Zoals ik al zei, beginnen de laatste vijf psalmen met het woord 'halleluja', en daarom worden ze de Hallelpsalmen genoemd. Sommige beginnen en eindigen met het woord 'halleluja'. Eigenlijk lijken de meeste dat te doen:

146, 147 en 148. Sterker nog, volgens mij doen ze dat allemaal. Ik had niet beseft dat ze dat allemaal deden. Sommige eerdere psalmen die Hallelpsalmen zijn en verspreid in het Psalter staan, beginnen wel met het woord 'halleluja', maar eindigen er niet mee. Deze vijf eindigen er echter ook allemaal mee, en dat maakt ze bijzonder, bijzonder waardevol om lof aan God mee tot uitdrukking te brengen. Het zijn doorgaans jubelende, vreugdevolle psalmen, en het is fijn om zulke psalmen te lezen.

12

Vertrouw niet op mensen maar op God

Psalm 146:

Halleluja! Mijn ziel, loof de HEERE. Ik zal de HEERE loven in mijn leven, ik zal voor mijn God psalmen zingen zolang ik er nog ben. Vertrouw niet op edelen, op het menskenkind, bij wie geen heil is. Zijn geest gaat uit hem weg, hij keert terug tot zijn aardbodem; op die dag vergaan zijn plannen. Welzalig is hij die de God van Jakob tot zijn hulp heeft, die zijn verwachting stelt op de HEERE, zijn God, Die hemel en aarde gemaakt heeft, de zee en al wat daarin is; Die voor eeuwig de trouw bewaart, Die de onderdrukten recht doet, Die de hongerigen brood geeft. De HEERE maakt de gevangenen los, de HEERE opent de ogen van de blinden. De HEERE richt de gebogenen op, de HEERE heeft de rechtvaardigen lief. De HEERE bewaart de vreemdelingen, Hij houdt wees en weduwe staande, maar de weg van de goddelozen maakt Hij krom. De HEERE zal voor eeuwig regeren; uw God, Sion, is van generatie op generatie. Halleluja!

PSALMEN 146:1-10

In deze Psalm stelt hij de onzekerheid van degenen die op mensen vertrouwen, zelfs op vorsten, waarmee invloedrijke mensen bedoeld worden, tegenover de zekerheid van degenen die op God vertrouwen. Hij wijst erop dat vertrouwen op vorsten of op een mensenzoon geen hulp zal bieden. Waarom? Omdat er in vers 4 staat:

**Zijn geest gaat uit hem weg, hij keert terug tot zijn aardbodem;
op die dag vergaan zijn plannen.**

PSALMEN 146:4

Met andere woorden, ze sterven, en ze kunnen niet eens zichzelf helpen, laat staan jou. Geen mens kan voorkomen dat hij sterft. Hoe zouden ze jou dan kunnen helpen? Of hoe zouden zij uiteindelijk datgene kunnen zijn waarop jij je hoop en je vertrouwen stelt?

De verwijzing naar de Zoon des mensen is hier opnieuw geen verwijzing naar Jezus. Wij zijn eraan gewend dat Jezus in het Nieuwe Testament over Zichzelf spreekt als de Zoon des mensen. Dit is gewoon een van de vele gevallen waarin de term mensenzoon eenvoudigweg een mens betekent, iemand die uit Adam geboren is, iemand die slechts mens is. Vertrouw dus niet op vorsten of op enig ander mens die slechts mens is, want zij sterven en kunnen je daarom uiteindelijk niet helpen.

13

God heeft de macht en wil om te helpen

Maar de man die op de God van Jakob vertrouwt, in vers 5, is een gelukkig man, want hij gaat verder en spreekt over God. Om te beginnen is Hij machtig genoeg om te helpen. Als je op iemand wilt vertrouwen om je uit al je beproevingen te verlossen, moet die persoon ten eerste de macht hebben om dat te doen, en ten tweede het verlangen hebben om dat te doen.

Er zouden mensen kunnen zijn die je zouden kunnen helpen. Er zijn bijvoorbeeld mensen van wie wij weten dat ze ons gemakkelijk uit al onze financiële moeilijkheden zouden kunnen redden. Er zijn mensen op de wereld die miljoenen en miljoenen dollars hebben, die ze waarschijnlijk nergens voor gebruiken wat erg goed is. Ze

zouden ons kunnen helpen, maar óf ze weten niet van ons bestaan, óf ze zouden ons misschien niet willen helpen, zelfs als ze wel van ons bestaan wisten. We zouden dus niet op hen vertrouwen, ook al zouden ze de macht kunnen hebben om ons te helpen, omdat ze niet geneigd zijn dat te doen.

Andere mensen zouden er misschien wel toe geneigd zijn en zeggen: 'Tjonge, ik zou echt willen dat ik kon helpen. Ik heb het geld gewoon niet.' Ze hebben het verlangen, maar niet de macht. Je kunt alleen je vertrouwen op iemand stellen als je er zeker van bent dat die persoon zowel de macht als het verlangen heeft om te helpen. Zonder een van die twee zal er helemaal geen hulp zijn.

Hij heeft al vastgesteld dat de mens je niet kan helpen, en vaak willen mensen je niet eens helpen. Maar God kan het én wil het. Gelukkig is de man die zijn vertrouwen op de Heere stelt, want Hij heeft de macht om te helpen, zoals in vers 6 wordt aangetoond:

Die hemel en aarde gemaakt heeft, de zee en al wat daarin is; Die voor eeuwig de trouw bewaart,

PSALMEN 146:6

Hij verschaft recht aan de onderdrukten, enzovoort. Hij laat vervolgens zien dat Hij de Schepper is en daarom alle dingen kan doen.

Maar Hij is niet alleen de Schepper, Die alle dingen kan doen. Hij heeft al laten zien dat Hij ertoe geneigd is en ernaar verlangt die dingen te doen: de onderdrukten te helpen, de gevangenen los te maken, de hongerigen te voeden, de ogen van de blinden te openen, enzovoort. Hij laat daar vervolgens zien dat God, op Wie wij ons vertrouwen stellen, in staat is alle dingen te doen. Omdat Hij de Schepper van alles is, heeft Hij alle macht. Ten tweede heeft Hij al laten zien dat Hij ernaar verlangt te helpen. Daarom roepen die overdenkingen de lofprijzing van deze Psalm op, omdat wij zo gelukkig zijn doordat wij vertrouwen op Iemand Die te vertrouwen is.

14

Psalm 147: Gods macht en zorg voor Israël

Psalm 147, nog een Hallelpsalm, zegt:

Halleluja! Het is immers goed om voor onze God psalmen te zingen, want dat is lieflijk. Hem past een lofzang! De HEERE bouwt Jeruzalem weer op, Hij verzamelt Israëls verdrevenen. Hij geneest de gebrokenen van hart, Hij verbindt hen in hun leed. Hij telt het aantal sterren, Hij noemt ze alle bij hun naam. Onze Heere is groot en geweldig in kracht, Zijn inzicht is onmetelijk. De HEERE houdt de zachtmoedigen staande, de goddelozen vernedert Hij, tot de grond toe. Zing voor de HEERE een beurtzang met dankzegging, zing psalmen voor onze God met de harp, Die de hemel met wolken bedekt, Die de aarde van regen voorziet, Die het gras op de bergen doet groeien;

PSALMEN 147:1-8

Die de hemel met wolken bedekt, Die de aarde van regen voorziet, Die het gras op de bergen doet groeien; Die aan het vee zijn voedsel geeft en aan de jonge raven wanneer zij roepen. Hij vindt geen vreugde in de kracht van het paard, Hij schept geen behagen in de spierkracht van de man. De HEERE is goedgezind voor wie Hem vrezen en op Zijn goedertierenheid hopen.

Jeruzalem, roem de HEERE, Sion, loof uw God. Want Hij maakt de grendels van uw poorten sterk, Hij zegent uw kinderen in uw midden. Hij doet in uw gebied vrede heersen, Hij verzadigt u met het beste van de tarwe. Hij zendt Zijn bevel naar de aarde: Zijn woord loopt zeer snel. Hij geeft sneeuw als wol, Hij strooit rijp uit als as. Hij werpt Zijn ijs als stukken; wie is bestand tegen Zijn koude? Hij zendt Zijn woord en doet dat alles smelten, Hij doet Zijn wind waaien, de wateren stromen. Hij maakt Jakob Zijn woorden bekend, Israël Zijn verordeningen en Zijn bepalingen. Zo heeft Hij voor geen enkel ander volk gedaan; die kennen Zijn bepalingen niet. Halleluja!

PSALMEN 147:8-20

Ook hier worden de vele, vele redenen gegeven om God te loven. De nadruk ligt grotendeels op hoe groot Hij is, hoe machtig Hij is en hoeveel groter Hij is dan al het andere. Al die verwijzingen naar Zijn ijs en Zijn sneeuw, en naar wie stand kan houden tegen Zijn kou, worden alleen maar gevolgd door het feit dat Hij Zijn adem kan uitzenden, of Zijn Woord, en ze kan laten smelten. Hij kan alles laten bevriezen. Hij kan eenvoudigweg door het te willen of uit te spreken een grote ijstijd veroorzaken. Maar vervolgens kan Hij het door diezelfde macht, door het eenvoudigweg uit te spreken, allemaal laten smelten. Hij kan de wind laten waaien en het water uit de gletsjers en dergelijke laten stromen. Hiermee wordt duidelijk gemaakt dat God de volledige zeggenschap heeft over het klimaat en over alle aangelegenheden op aarde.

Er staat hoe Hij vrede binnen je grenzen heeft gebracht. Hij heeft Zijn Woord aan Zijn volk en aan je kinderen bevestigd, enzovoort. Hij heeft je kinderen in jouw midden gezegend, enzovoort. Al deze dingen, zegt hij, heeft Hij voor geen enkel ander volk gedaan. Hij is met geen enkel ander volk op deze manier omgegaan. Er zijn mensen uit andere volken dan Israël die God om de een of andere reden heeft gezegend, zoals Naäman de Syriër, de weduwe van Zarfath of anderen die geen Joden waren. Maar er was geen ander volk dat als geheel onder deze zegeningen van God kwam. Bij geen ander volk vestigde God vrede binnen hun grenzen, zegende Hij hun kinderen, bevestigde Hij Zijn Woord aan hen en deed Hij al deze dingen, waarbij Hij vreugde in hen vond. Het laat zien hoe bijzonder Israël is vanwege de vreugde die God erin heeft gevonden.

15

Herstel, gebroken harten en de sterren

In het eerdere gedeelte van de psalm worden andere aspecten van Gods grootheid genoemd. Allereerst vermeldt hij in vers 2 dat God de verdrevenen van Israël bijeenbracht en Jeruzalem weer opbouwde. Dit is waarschijnlijk na de Babylonische ballingschap geschreven. Het blikt terug op het feit dat God Zijn grootheid toonde door Israël op te bouwen en ervoor te zorgen dat de stad Jeruzalem opnieuw werd opgebouwd, hoewel Israël verstrooid was. Die stad was eerder door de Babyloniërs platgebrand. Dat getuigt van Zijn grootheid, Zijn macht en Zijn barmhartigheid.

Ook geneest Hij mensen met een gebroken hart. Hij houdt Zich niet alleen bezig met Zijn volk als geheel, maar ook met afzonderlijke mensen. Ergens anders wordt ons verteld dat Hij dicht bij hen is die een gebroken hart en een verbrijzelde geest hebben. Zijn macht blijkt niet alleen uit wat Hij onder de mensen doet, maar ook in het heelal. Hij spreekt over de sterren. Hij kent hun aantal. Hij kent zelfs al hun namen. Alle sterren hebben namen. Dat staat ook in Jesaja 40, vers 26: God heeft alle sterren een naam gegeven. Wij hebben namen voor ze, maar we weten niet of dat dezelfde namen zijn die Hij eraan heeft gegeven.

Het is interessant om te weten dat astronomen ons vertellen dat er miljoenen miljarden sterren zijn. Dat is feitelijk ontelbaar, precies zoals God tegen Abraham zei dat de sterren ontelbaar zijn en dat ook zijn nageslacht ontelbaar zou zijn. Welnu, God had volkomen gelijk. Ze zijn ontelbaar, maar Hij kent het aantal. Geen mens kan ze tellen, maar God kent hun aantal. Hij weet niet alleen hoeveel er zijn, maar Hij heeft ze allemaal een eigen naam gegeven. Dat toont natuurlijk dat Hij Zich bewust is van ieder detail van Zijn schepping en dat Hij er nauw bij betrokken is. Hij roept ze bij hun naam.

Ook staat er in vers 5 dat Zijn inzicht oneindig is. Dat weerspiegelt dezelfde gedachte die we in Psalm 139 zagen, namelijk dat Hij alles leek te weten. Er is geen grens aan Zijn inzicht. Dat zijn de geweldige dingen die over God worden gezegd.

Er is een heel mooi aanbiddingslied. Het is een vrij opgewekt lied in Hebreeuwse stijl dat ik op een cassettebandje heb, maar ik heb het onze mensen nooit geleerd. Het neemt gedeelten uit deze psalm en voegt die samen. Het is echt een heel mooi lied. Misschien kunnen we het ooit leren.

16

Psalm 148: heel de schepping looft God

We gaan nu verder met Psalm 148.

Halleluja! Loof de HEERE vanuit de hemel, loof Hem in de hoogste plaatsen. Loof Hem, al Zijn engelen, loof Hem, al Zijn legermachten.

PSALMEN 148:1-2

Het geheel, helemaal tot het einde toe, is gewoon een aansporing om God te prijzen. Het begint eenvoudigweg met de woorden:

Loof God.

PSALMEN 148:1

Daarna richt hij zich tot specifieke dingen en zegt hij dat ze God moeten prijzen, te beginnen met de engelen. Hij begint bovenaan en werkt zich naar beneden toe, naar de aarde en door heel het geschapen rijk heen. En hij gebiedt alles wat adem heeft de Heere te prijzen. Het begint met de engelen:

Loof Hem, al Zijn engelen, loof Hem, al Zijn legermachten. Loof Hem, zon en maan, loof Hem, alle lichtende sterren. Loof Hem, allerhoogste hemel, en water dat boven de hemel is. Laten zij de Naam van de HEERE loven, want toen HÍj het gebod, werden zij geschapen.

PSALMEN 148:2-5

Met andere woorden, ze zijn Hem hun lof verschuldigd omdat Hij hen geschapen heeft. Hij is hun Eigenaar. Ze zijn gemaakt tot Zijn welbehagen, en omdat Hij hen geschapen heeft, zijn ze Hem lof verschuldigd.

Dan vers 6:

Hij heeft ze vast doen staan, voor eeuwig en altijd, hun een orde gegeven, die geen van hen zal overtreden.

PSALMEN 148:6

Als allerlaatste komt hij uit bij Israël zelf. Hij doorloopt de lijst van dingen in de hemel: de engelen, de zon, de maan en de sterren. Dan komt hij dichterbij de aarde, bij het water boven het uitspansel, waarmee de wolken en dergelijke worden bedoeld. Daarna spreekt hij over alle dingen op aarde: de zeedieren en de vliegende dieren, en vervolgens alle elementen, vuur en hagel en sneeuw en damp. Daarna spreekt hij de mensen aan, eerst de koningen, dan de vorsten en rechters van de aarde, vervolgens jonge mannen en meisjes, oude mannen en kinderen. Hiermee wordt ongeveer elke categorie van geschapen dingen die er bestaat genoemd, en worden ze allemaal, stuk voor stuk, aangespoord de Heere te prijzen. Waarom? Omdat alleen Zijn Naam verheven is. Met andere woorden, Zijn Naam is zodanig dat die om lof vraagt. Die

vraagt om lof omdat Hij die waard is. Ten slotte vermeldt hij in vers 14 dat God de hoorn van Zijn volk verheft, met andere woorden: Israël heeft verheven, tot lof van al Zijn heiligen, namelijk de Israëlieten, het volk dat dicht bij Hem staat.

17

Psalm 149: lofprijzing en Gods oordeel

De laatste twee Psalmen zijn korter. Over de laatste helft van Psalm 149 hebben we het al gehad, omdat die in de categorie van de vloekpsalmen valt. Althans, het laatste deel ervan doet dat. Het is de enige van de vloekpsalmen die Gods volk daadwerkelijk aanduidt als de uitvoerders van Gods oordeel. In de meeste vloekpsalmen wordt God gevraagd om een oordeel te zenden, maar in dit geval wordt Gods volk opgeroepen het oordeel uit te voeren dat God heeft bepaald.

Maar het eerste deel van de Psalm werkt daar naartoe en zegt:

Halleluja! Zing voor de HEERE een nieuw lied, Zijn lof zij in de gemeente van Zijn gunstelingen. Laat Israël zich verblijden in zijn Maker, laten de kinderen van Sion zich verheugen over hun Koning. Laten zij Zijn Naam loven in reidans, voor Hem psalmen zingen met tamboerijn en harp. Want de HEERE is Zijn volk goedgezind, Hij zal de zachtmoedigen aanzien geven met heil. Laten Zijn gunstelingen om die eer opspringen van vreugde, laten zij vrolijk zingen op hun slaapplaatsen. Gods lofzangen klinken uit hun mond, een tweesnijdend zwaard is in hun hand, om wraak te oefenen over de heidenvolken, bestraffingen over de natiën, om hun koningen te binden met ketenen en hun aanzienlijken met ijzeren boeien, om het beschreven recht aan hen te voltrekken. Dát zal de glorie van al Zijn gunstelingen zijn. Halleluja!

PSALMEN 149:1-9

18

God verheugen en vijanden liefhebben

In het eerste deel worden de mensen eenvoudigweg aangespoord om God te prijzen, zich in God te verheugen en op hun bed lofliederen te zingen. Dat wil zeggen dat ze niet moeten ophouden God te prijzen, zelfs niet nadat ze naar bed zijn gegaan. Ze moeten Hem de hele dag door prijzen. Enkele manieren om Hem te prijzen of iets te vieren worden genoemd: dansen, tamboerijnen en harpen. Waarom? Omdat God volgens vers 4 behagen schept in Zijn volk. Omdat God behagen in ons schept, behoren we Hem te aanbidden en Hem vreugde te geven.

Het zou immers zeker mogelijk zijn dat God zo afstandelijk was dat wij Hem volkomen onverschillig lieten, zodat onze lofprijzingen en dergelijke Hem helemaal niets zouden doen. Maar Hij schept er wel vreugde in. Dat betekent dat Hij nederig genoeg is om zelfs aandacht te schenken aan onze lofprijzingen. Wij hebben het voorrecht vreugde te kunnen geven aan zo'n God, Die ons anders misschien eenvoudigweg zou negeren. Daarom moeten we gebruikmaken van deze gelegenheid om de God van het heelal vreugde te geven.

Vers 5 vormt de overgang naar het gedeelte over de strijd:

Laten Zijn gunstelingen om die eer opspringen van vreugde,
laten zij vrolijk zingen op hun slaapplaatsen.

PSALMEN 149:5

Deze passage kon in het Oude Testament natuurlijk volkomen terecht letterlijk worden opgevat, want dit zijn de dingen die God de Joden opdroeg toen ze Kanaän binnentrokken: de Kanaänieten vernietigen, hen werkelijk uitroeien, hun leiders straffen, enzovoort. Maar nu vatten wij dat niet letterlijk op. We vatten het geestelijk op. Ik bedoel, we vatten het geestelijk gezien letterlijk op. We vatten het niet stoffelijk op. We vatten het niet op alsof het over onze fysieke vijanden gaat, want dat is niet de geest van het christendom. Jezus leidt ons er niet toe eropuit te trekken volgens het oude lied of gezegde uit de Tweede Wereldoorlog: 'Prijs de Heere en geef de munitie door.' Dat is niet van toepassing. Dat was niet van toepassing op de Tweede

Wereldoorlog. Het is niet op de christelijke gemeente van toepassing zoals het op de Joden van toepassing was, want de Joden voerden Gods oorlogen. God zei hun dat ze moesten gaan. God zei hun wie ze moesten doden. Hij zei hun in welke mate ze dat moesten doen, hoe volledig ze alles moesten verwoesten. Hij gaf hun iedere instructie. God was in feite hun opperbevelhebber.

Dat is nooit meer zo geweest sinds het Nieuwe Testament zijn intrede deed. God heeft nooit meer legers aangevoerd. Sindsdien hebben mensen altijd legers aangevoerd. Maar Jezus is onze bevelhebber. Hij is onze aanvoerder. Hij is onze Koning. Hij geeft ons bevelen, en die bevelen hebben ons altijd weggeleid van het idee dat we mensen moeten doden en oorlog moeten voeren. Zijn bevelen waren dat we de andere wang moeten toekeren, onze vijanden moeten liefhebben, moeten bidden voor degenen die ons mishandelen en het zwaard moeten wegdoen.

Toen zei Jezus tegen hem: Doe uw zwaard terug op zijn plaats, want allen die naar het zwaard grijpen, zullen door het zwaard omkomen.

MATTHEÛS 26:52

19

Geestelijke strijd met zachtmoedigheid

Het is dus duidelijk dat de veldslagen die we voor onze opperbevelhebber voeren, niet van dat soort zullen zijn. Het zullen de geestelijke veldslagen zijn waarover Paulus sprak. Hij zinspeelde daar verschillende keren op in de brieven, maar vooral twee passages springen eruit. In Efeze 6 staat dat we de hele wapenrusting van God moeten aantrekken, omdat we niet worstelen tegen vlees en bloed, maar tegen geestelijke machten, tegen demonen, als je het zo wilt zeggen. Zij zijn de vijand, en wij voeren een geestelijke strijd. We strijden niet tegen mensen. Voor zover het menselijke vijanden betreft, hebben we onze vijanden lief.

De enige vijanden met wie we agressieve, gewelddadige conflicten hebben, zijn de demonen. En dat gebeurt niet door fysieke gewelddaden, maar door fysieke daden van zachtmoedigheid. Er staat:

Want de HEERE is Zijn volk goedgezind, Hij zal de zachtmoedigen aanzien geven met heil.

PSALMEN 149:4

en de overwinning komt toe aan de zachtmoedigen. Daarom zei Jezus:

Zalig zijn de zachtmoedigen, want zij zullen de aarde beërven.

MATTHEÛS 5:5

Iemand van wie wij gewoonlijk zouden denken dat hij de aarde zou beërven, is bijvoorbeeld Alexander de Grote. Hij heeft de aarde korte tijd beërfd, maar hij was niet zachtmoedig. Hij was een agressieve krijger. Hetzelfde gold vóór hem voor Nebukadnezar, daarna voor Cyrus en ook voor de Romeinen. Ze waren niet zachtmoedig. Het waren agressieve, oorlogszuchtige mensen. Al die groepen leken op enig moment de aarde te hebben beërfd. Maar Jezus zei dat uiteindelijk de zachtmoedigen de aarde zullen beërven: degenen die niet agressief zijn, degenen die niet op natuurlijke wijze hun zin doordrijven om dingen voor elkaar te krijgen, maar degenen die zich in zachtmoedigheid aan God onderwerpen en Zijn kracht inzetten tegen Zijn geestelijke vijanden.

Daarom is onze zachtmoedigheid zelf onze wijze van oorlogvoeren. Juist onze onderwerping, juist het feit dat we de andere wang toekeren, is datgene wat, zoals Paulus in Romeinen 12 zei, het kwade overwint door het goede.

We hebben het dus over het binden van de vijand. Het binden van de heersers van de heidenen zou natuurlijk het binden van de demonische machten zijn. We binden hen door ons gebed of, zoals hier staat, door de lofprijzingen van God in onze mond en het

tweesnijdende zwaard in onze hand. Voor de Joden was dat een letterlijk tweesnijdend zwaard dat ze gebruikten. Maar voor ons is er het Woord van God, dat volgens Efeze 6 vers 17 het zwaard van de Geest is. En Hebreeën 4 vers 12 zegt:

Want het Woord van God is levend en krachtig en scherper dan enig tweesnijdend zwaard, en het dringt door tot op de scheiding van ziel en geest, van gewrichten en merg, en het oordeelt de overleggingen en gedachten van het hart.

HEBREEËN 4:12

Ook de lofprijzingen van God maken deel uit van onze strijd, van onze bewapening. Zo binden we de edelen met ijzeren boeien.

20

Gods volk als werktuig tegen satan

Nu staat er dat dit een voorrecht is dat alle heiligen hebben. Heel Gods volk heeft het voorrecht deel uit te maken van Zijn oplossing voor de problemen van de wereld. Het probleem van de wereld is dat zij in hoge mate onder de heerschappij van satan staat. Wij maken deel uit van de oplossing voor dat probleem. We moeten eropuit trekken en de vorsten van satan binden, om de wereld te bevrijden door de prediking van het Woord van God en door de gebeden van de heiligen. Dit is onze bevrijdingsstrategie.

Wanneer we dat doen, wanneer we afzonderlijke mensen uit de macht van satan bevrijden, voltrekken we in zekere zin het oordeel dat opgeschreven staat. In vers 9 staat dat wij aan de demonen en aan satan het oordeel voltrekken dat over hen is

opgeschreven. Het oordeel over hen werd al helemaal aan het begin, in Genesis, opgeschreven, toen God zei dat het zaad van de vrouw de kop van de slang zou vermorzelen. Later zei Paulus in Romeinen 16:

En de God van de vrede zal de satan spoedig onder uw voeten verpletteren. De genade van onze Heere Jezus Christus zij met u. Amen.

ROMEINEN 16:20

God is satan aan het vermorzelen. Hij heeft hem aan het kruis eenmaal op beslissende wijze verpletterd, maar zijn handlangers worden nog altijd één voor één door de gemeente verslagen. Wij trekken eropuit en blijven hen kneuzen totdat de laatste van hen gekneusd is, totdat heel het volk van God bevrijd is. Dit is een eer voor ons: Gods werktuigen en Gods wapens te zijn.

Als je even naar Jeremia 51 vers 20 gaat, spreekt God tot Zijn volk en zegt Hij:

U bent voor Mij een strijdhamer, wapenrusting. Met u zal Ik volken stukslaan, met u zal Ik koninkrijken te gronde richten.

JEREMIA 51:20

God zegt dat tegen Zijn volk:

U bent Mijn strijdbijl en Mijn oorlogswapens.

Dat is Jeremia 51:20. Want met hen, dat wil zeggen met Zijn volk, zal Hij de volken verdelen en ze tot poeder verbrijzelen. Dat werd voorzeggd in Daniël 2:

de steen die zonder mensenhanden uit een berg werd gehouwen, zou alle andere koninkrijken vernietigen, ze tot poeder vermalen en de hele wereld overnemen.

DANIËL 2:34-35

Maar dat zou niet alleen door Jezus worden gedaan. Hij bracht de beslissende slag toe waarmee de overwinning is behaald. Nu zijn wij de opruimploeg. Wij trekken eropuit en verzamelen de buit van de overwinning. En wanneer alles verzameld is, kan werkelijk worden gezien dat het vervuld is. Maar wij zijn de wapens van God in Zijn hand en Zijn werktuigen. Dat is een eer die wij hebben. Het is een eer om voor Zijn eervolle doeleinden gebruikt te worden. Hij zou het zonder ons kunnen doen, neem ik aan, maar Hij geeft ons liever de eer en de waardigheid om op deze manier een werktuig in Zijn hand te zijn.

21

Psalm 150: alles wat adem heeft looft God

Nu Psalm 150. Daar hoeft nauwelijks iets over gezegd te worden. Misschien herinner je je dat we de vijf boeken van de Psalmen hebben besproken. Elk van die vijf verzamelingen in het Psalter eindigt met een zogenoemde doxologie: een bijzondere uiting van lof. Gewoonlijk is dat één vers of zijn het twee verzen aan het einde van een verzameling Psalmen. In dit geval, aan het einde van het hele boek, het vijfde boek, is het een hele Psalm die een doxologie vormt, een hele lofpsalm. Het is eenvoudigweg één voortdurende aansporing om God te loven. Hoe moeten we Hem loven? Waar moeten we Hem loven? Waarom moeten we Hem loven? Al deze dingen worden aangeduid. Al deze vragen worden in deze Psalm beantwoord. Met de muziekinstrumenten en alles erbij, daar gaat deze Psalm helemaal over.

Halleluja! Loof God in Zijn heiligdom, loof Hem in Zijn machtig hemelgewelf. Loof Hem om Zijn machtige daden, loof Hem om Zijn geweldige grootheid. Loof Hem met geschal van de bazuin, loof Hem met luit en harp. Loof Hem met tamboerijn en reidans, loof Hem met snarenspeel en fluit. Loof Hem met helder klinkende cimbale, loof Hem met luid klinkende cimbale. Laat alles wat adem heeft de HEERE loven. Halleluja!

PSALMEN 150:1-6

Waar moeten we God loven? We moeten Hem loven in Zijn heiligdom en in het uitspansel van Zijn macht. Waarom moeten we Hem loven? We moeten Hem loven om Zijn machtige daden. Met andere woorden, Zijn machtige daden roepen bij ons lof op die overeenstemt met Zijn voortreffelijke grootheid. Zijn daden en Zijn inherente grootheid zijn dus wat lof oproept.

Hoe moeten we Hem loven? Met elk middel dat we kunnen gebruiken: elk muziekinstrument dat je maar kunt bedenken, met dans en met feestvreugde. Met andere woorden, de manier waarop God wordt geloofd, moet duidelijk heel feestelijk zijn, met vreugde, dans, muziek en alles erbij. En wie moet Hem zo loven? Iedereen die adem heeft, zegt vers 6, moet de Heere loven.

We hebben dus waar Hij moet worden geloofd, waarom Hij moet worden geloofd, hoe Hij moet worden geloofd en wie Hem zo moet loven:

Laat alles wat adem heeft de HEERE loven. Halleluja!

PSALMEN 150:6

Zoveel Psalmen zijn een oproep tot aanbidding en een oproep tot lofprijzing. De laatste Psalm is eenvoudigweg een krachtige aansporing om God te loven, en een zeer, zeer beknopte uiteenzetting en samenvatting van hoe dat wordt gedaan en waarom.

Waarschijnlijk zijn we het er allemaal over eens dat we voorlopig wel genoeg Psalmen hebben gehad. Ron wil dat we weer bij het begin starten en alles opnieuw doornemen. Maar ik ben bang dat we daar geen tijd voor hebben. We zullen daar later op terug moeten komen.

Om verder te lezen

Alle bijbelteksten die in deze lezing aan bod komen, in de volgorde waarin ze gebruikt zijn.

- Psalmen 141:1-10
- Psalmen 141:2
- Openbaring 5:8
- Openbaring 8:3-4

- Psalmen 141:3
- Psalmen 141:4
- Psalmen 141:6
- Spreuken 27:6
- Psalmen 141:7
- Ezechiël 37:3
- Ezechiël 37:11-14
- Psalmen 141:8
- Psalmen 144:1-7
- Psalmen 144:8
- Psalmen 144:9-13
- Psalmen 144:13-15
- Psalmen 144:1-2
- Psalmen 8:5
- Psalmen 144:4-5
- Psalmen 144:9
- Psalmen 144:13
- Psalmen 144:15
- Psalmen 145:1
- Psalmen 145:1-21
- Psalmen 146:1-10
- Psalmen 146:4
- Psalmen 146:6
- Psalmen 147:1-8
- Psalmen 147:8-20
- Psalmen 148:1-2
- Psalmen 148:1
- Psalmen 148:2-5
- Psalmen 148:6
- Psalmen 149:1-9
- Psalmen 149:5
- Mattheüs 26:52
- Psalmen 149:4
- Mattheüs 5:5

- Hebreëën 4:12
- Romeinen 16:20
- Jeremia 51:20
- Daniël 2:34-35
- Psalmen 150:1-6
- Psalmen 150:6

Lezing © Steve Gregg / The Narrow Path. Nederlandse vertaling © 2026 Vers voor Vers. De bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Bijbel in de Herziene Statenvertaling, © 2010/2016 Stichting HSV.